

Mesebeli Afrika - Niger: Djibo, a nép fia

2010 március 02. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

értékelve

Még nincs

Mérték

Jöttem, láttam, győztem – mondhatta magában elégedetten az egykori ENSZ békefenntartó, Salou Djibo ?nagy, amikor február közepén, vezetésével végrehajtott katonai puccs után ? lett Niger új – elvileg átmeneti – elnöke.

A korábban még csak közkézen forgó és újságíróknak juttatott közleményt tegnap délután ismét megerősítette az állami rádióban hivatalosan, a Legfelsőbb Tanács a a Demokrácia Helyreállításáért (CSRD) szervezetének, a puccs mögött álló katonai vezetőköt tömörítő mozgalomnak a szövegje.

A bejelentés és a korábbi nyilatkozatok szerint csak átmeneti kormány jött létre, amelynek célja minél előbb visszaállítani a demokratikus társadalmi berendezkedést, tehát egy átmeneti időszak után szabad választások következnek. Az átmeneti időszak során teljesen új választási törvényt fognak alkotni, és az alkotmány teljes átdolgozását is kilátásba helyezte a több állami szervezetet (pl. Legfelsőbb Bíróság) is feloszlató és azt saját szervezeteivel helyettesítő katonai rezsim. Az első napokban egyébként hatalmas volt az öröm az országban, az emberek az utcákon a katonaságot dicsérték, és még a nemzetközi közösség sem felháborodással reagált, méltó kritikát adva ezzel az eddigi elnök, a személyi kultuszra törekvő Mamadou Tandja eddigi munkájának.

Az örömből azért várakozás is vegyült, a lakosság gyorsabban magához térő része és a "nyugat" is a leendő választások időpontjának kitűzését várja, főleg Franciaország és Kína figyelő szemekkel, hiszen ez a két ország a legnagyobb vevője a nigeri uránnak, amelyből van bőven az északnyugati bányákban. Az elfogott ex-elnök és több minisztere még mindig egy niamey-i laktanya mélyén van őrizetben, állítólag nagyon jó körülmények között. Hogy mi lesz Tandja sorsa, az elég nagy kérdés, vagy száműzésbe küldik, vagy hajlandó lesz elismerni bukását és akkor talán egyszer még ismét politikai színtérre léphet, elvégre még "csak" 71 éves, és a tegnapi Mugabe-posztból már tudjuk, hogy a kor nem számít.

Mindenesetre a nép által támogatott legutóbbi afrikai puccs, a guineai esetében sem lehetett akkora elfogadást és örömet látni a lakosság oldaláról, mint most, az emberi jogi szervezetektől kezdve a szakszervezeteken át a teljes, napokkal korábban még Tandjának dolgozó média is felsorakozott a CSRD mögé, és jelenleg még ott van a hit az emberekben, hogy ebből még akár jó is kisláthat. Ráadásul ott a tény, hogy a puccs vezetői nem egykori "Tandja-öregesek", hanem a nép fiának számító katonák, nem is a legmagasabb tisztségekből. A legtöbb, egy anyára jutó saját gyermek címevel büszkélkedő 15 millió Nigertben hihetetlen kihívások várnak az új vezetésre, ENSZ becslések szerint a szárazságnak is köszönhetően nagyjából a lakosság felének lesznek élelmezési problémái, de külföldi segítségre nem nagyon számíthatnak: Tandja diktatúrája eredményeként Európa és az Egyesült Államok is felfüggesztette segélyeinek jelentős részét, és a mostani fejlemények sem segítették ezen szankciók megszüntetését.

A félelem azért még ott van mindenkiben: mi van ha megszakítva a nigeri katonai puccsok hagyományait, Djibonak megtetszik a hatalom és nem lesznek mostanában szabad választások? A most 44 éves Djibo egyébként nem teljesen ismeretlen nemzetközi körökben, szépen lassan járta végig a katonai ranglétrát, melyet marokkói és kínai kiképzések valamint elefántcsontparti és kongói békefenntartó-küldetések fémjeleztek. Sokan egyébként már most Moussa Dadis Camara, guineai katonai vezetővel vonják meg a párhuzamot, aki szinten a "nép fiaként" került hatalomra, de az idő múlásával egyre többet veszített népszerűségéből, a nemzetközi közösség is egyre nagyobb nyomást helyezett rá, majd végül politikai merénylet történt ellene, amibe bele is bukott (bár valószínűleg a katonai rezsimen belüli ellentét volt az ügy hátterében).

De egyáltalán mitől puccs a puccs? Puccsnak számít-e az, amikor [Mamadou Tandja tavaly egyoldalú alkotmánymódosítással elérte](#), hogy további évekre az ország élén maradjon? Mert ebből a nézőpontból a CSRD akciója csak a jogtalanul uralkodó diktátor megdöntése volt. Értelmezés kérdése. Most a kivárás oldalára kell állnia minden józanul gondolkodónak, nem pedig egyből farkast kiáltani és jelszavakat skandálni, meg kell adni az esélyt a katonai vezetésnek, hogy rendezze sorait, hiszen az eddigi "demokrácia" messze nem volt annak nevezhető, tehát konkrétan rosszabb nem jöhet. De a másik oldal aggodalma is érthető, hiszen egy nem hivatalosan elismert és üdvözölt katonai puccs olyan hagyományokat teremthet, amely tényleg aláássa a demokrácia jövőjét az országban. Az országban, ahol az élet semmilyen nagyobb változáson nem ment át az események miatt, a forgalom az utcákon, vagy mondjuk a kereskedelmi forgalom, a piacok élete egyáltalán nem változott.

A következő képen a puccs vezetői láthatóak: elől a szöveg, bal oldalt szemüvegben Djibo, a középső fehér férfitől jobbra ketten pedig az 1999-es katonai puccs egykori résztvevői.

GaceTillerro

www.mindennapiafrika.info - A Flag Polgári M?hely partnere

Ajánló